No. 1843 Zaterdag 26 April 1919. 36ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50. voor elken regel meer 7½ cts.

Koloniale Raad.

BEGROOTING VOOR HET DIENSTJAAR 1920.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Algemeene beschouwingen.

Ofschoon moet worden toegegeven, dat er wel eens maatregelen zijn getroffen, die uitgaven met zich medebrachten, waarop de Koloniale Raad niet was gehoord, kan dat moeilijk als bewijs worden aangemerkt, dat „al heel weinig waarde (wordt) gehecht aan wat er zoowat in den Kolonialen Raad wordt besproken en beslist." Uit den laatsten tijd zijn toch treffende voorbeelden te noemen, waarbij de Regeering blijk heeft gegeven er bijzonderen prijs op te stellen om 's Raads oordeel te kennen: n. l. betreffende de inrichting van het Waaigat tot haven voor zeilschepen, den aankoop der gronden op Monte Berde, en het toekennen van duurtebijslag. Bij het koopen van gebouwen is een snelle beslissing meestal geboden, ten einde van de gunstige gelegenheid gebruik te kunnen maken; terwijl de aanstelling van een Leider van de radiotelegrafische proefnemingen een zeer tijdelijke uitgave voor eens was, waaromtrent geen verschil van meening kan worden verwacht, [illegible] van dien tak van dienst en van de kolonie is.

De Regeering zal echter zonder twijfel de grieven van den Raad in ernstige overweging nemen en daaraan tegemoet komen, waar zij dat mogelijk acht.

Waar de Regeering de bevoegdheid bezit om tegen 's Raads kenbaar gemaakte gevoelens in, posten op de begrooting te brengen, zou zij te kort schieten, wanneer zij, na gezette overtuiging gekomen, dat hare handeling in het belang der kolonie is, van deze bevoegdheid geen gebruik maakte. Dit kan, en zal dan ook, met alle waardeering van 's Raads zienswijze geschieden.

Het gerucht, dat „het in het voornemen der Regeering (zou) liggen, om voortaan de hoofdambtenaarsbetrekkingen aan uit Nederland uitgezonden ambtenaren te vergeven", is ook voor het Bestuur niet meer dan een gerucht. Officieel weet het Bestuur slechts wat blijkt uit het Voorloopig Verslag van de Eerste Kamer over het ontwerp van wet tot vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1918, en uit de daarop gevolgde Memorie van antwoord, waarin Zijne Excellentie de Minister van Koloniën zich aldus heeft uitgelaten: „De ondergeteekende sluit zich aan bij de meening van die leden, welke den uitgesproken wensch om zooveel mogelijk de uitoefening van het gezag op de verschillende eilanden van de kolonie aan uit Nederland gezonden ambtenaren op te dragen, niet onderschreven; hij zou het allerminst aanbevelenswaardig achten als ten deze een vaste regel werd aangenomen." Op dezen passus wenscht het Bestuur den nadruk te leggen. Ook is bekend, dat het voornemen bij de Regeering bestaat om voornamelijk de Gezaghebbersplaats op de meer afgezonderd gelegen bovenwindsche eilanden toe te vertrouwen aan wetenschappelijk gevormde krachten, die ervaring hebben in de uitoefening van gezag en leiding kunnen geven in de gewenschte richting.

De tegenstelling is, zelfs in dit opzicht, dus niet Nederlander of kolonist, om de door de afdeelingen gebruikte uitdrukking te bezigen; doch wetenschappelijke vorming, ervaring in het uitoefenen van gezag en bekwaamheid om leiding te geven of niet. Aan deze voorwaarden zou ook de Curaçaonaar kunnen voldoen.

Het is niet te ontkennen, dat het belang der kolonie slechts gebaat kan zijn bij de uitzending van een hoofdambtenaar uit Nederland om nieuwe richting te geven in den gang van zaken.

Om deze redenen is er voorhands, naar het wil voorkomen, geen gegronde aanleiding voor de vrees, dat voortaan jongelieden, die iets kunnen presteeren, den dienst der kolonie zullen schuwen.

Het Bestuur wordt door de instemming van den Raad versterkt in de meening, dat eerst na het sluiten van den vrede betere tijden voor de kolonie zijn weggelegd.

Dat de invoerhandel verlies zal lijden is niet uitgesloten; doch daartegenover staan de winsten gedurende den oorlog behaald op goederen vóór dien tijd ingevoerd. Deze zijn de kansen van den handel, waarmede elke koopman rekening houdt. Bij het inslaan tegen hooge prijzen zal er toch door den handel als regel wel de noodige voorzichtigheid zijn betracht, in zooverre, dat er geen te groote voorraden zullen zijn ingeslagen tegen de geldende hooge prijzen. Hierop wijst ook het feit, dat er op Curaçao in den laatsten tijd aan zeer vele artikelen groote schaarschte heerscht.

Het doet ondergeteekende leed, dat de verdeeling van de uitgaven in gewone en buitengewone geen algemeenen bijval kon verwerven. Deze verdeeling geschiedt echter reeds sedert 1918 en is voor het eerst door Zijne Excellentie den Minister van Koloniën ingesteld.

De uitgaven voor wegenverbetering en nieuwe werken zijn onder de buitengewone opgenomen, de eerstgenoemde omdat zij niet als gewone onderhoudskosten van de wegen kunnen worden beschouwd, maar strekken tot blijvende verbetering van de verkeerswegen en straten, en de laatstgenoemde, omdat deze werken alle versterkingen van de bezittingen van de kolonie vertegenwoordigen. Beide zijn uitgaven voor eens.

Met betrekking tot den toestand van het onderwijs op de Hendrikschool meent ondergeteekende te mogen verwijzen naar de jaarverslagen van de Schoolcommissie en den Inspecteur van het onderwijs over 1919, die ter Griffie van den Raad ter inzage van de leden liggen.

Ter vergelijking van de uitkomsten met vorige jaren moge het volgende overzicht dienen:

HENDRIKSCHOOL.	HOOFD											Opmerkingen
	H. K. A. Michelsen	H. K. A. Michelsen	H. K. A. Michelsen C. K. Kesler (tijd.)	C. K. Kesler (tijd.)	C. K. Kesler	C. K. Kesler	C. K. Kesler	A. J. Vermeulen tot 6—4 L. Welling	L. Welling	L. Welling	L. Welling — 1-5 F. ...tel 1-5 — 11-8 C. Landheer van 12-8	
	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	
Aantal leerlingen begin schooljaar	?	158	158	128	127	?	130	131	142	151	153	
Idem einde schooljaar	166	151	127	112	121	129	117	132	145	143	143	
% der leerlingen bevorderd	74,09	70,86	71,65	85,71	82,64	80,62	70,10	75	76	83,22	86	
% der leerlingen voorwaardelijk bevorderd	13,25	11,26	13,39	6,24	10,44	10	7,7	—	—	—	—	
Aantal leerlingen hoogste klasse bij het begin *)	10	12	9	6	5	9	9	4	10	7	7	*) Tot 1911 de achtste, sedert 1912 de negende.
Idem bij het einde van het schooljaar	10	12	9	2	1	7	6	3	6	4	6	
Aantal door deze behaalde getuigschriften	8	10	6	—	1	6	2	1	1	4	2	

Het Bestuur is er gedurende de laatste jaren steeds op uit geweest tot voortdurende verbetering van het onderwijs op de Hendrikschool te geraken, maar verschillende omstandigheden hebben tegengewerkt: veel ziekte en verlof onder de onderwijzers; de detacheering van onderwijzers op korten termijn, terwijl hun opvolgers eerst maanden na hun vertrek aankwamen; gering aantal gegadigden voor de opengevallen plaatsen, daardoor beperkte keuze; het heerschen van de influenza-epidemie; de onmogelijkheid om minder geschikte krachten te pensionneeren, vóór dat zij recht op pensioen hadden. In het begin van Maart j.l. is om uitzending van twee onderwijzers met hoofdakte en Engelsch getelegrafeerd; twee opengevallen plaatsen zijn door een hoofdonderwijzer en een onderwijzeres, die in de kolonie aanwezig waren, bezet; drie oudere onderwijzers zullen binnen niet al te langen tijd den dienst met pensioen verlaten.

Het overladen geachte leerplan is met ingang van het schooljaar 1918 door een gewijzigd vervangen. Een nieuwe bezoldigingsregeling wordt ernstig overwogen, waarbij ook rekening gehouden zal worden met de uitkomsten, die de onderwijzers met hun werk verkrijgen.

Voorts wordt door aanvulling en vernieuwing der leermiddelen, het verstrekken van lees- en leerboeken vanwege de school naar verbetering van het onderwijs gestreefd.

Hoewel niet ontkend kan worden, dat de landbouw op de Benedenwindsche eilanden tengevolge van de klimaatsomstandigheden met groote moeilijkheid te kampen heeft, mag niet uit het oog verloren worden, dat de Benedenwindsche eilanden grootendeels eene landelijke bevolking hebben, die met uitzondering van Curaçao, waar het havenbedrijf, de handel en een paar industrieele ondernemingen aan een gedeelte der bewoners inkomsten verzekeren, zooveel mogelijk van de opbrengst van landbouw en veeteelt moeten leven. Dat het Bestuur er dus van oudsher en ten allen tijde op uit geweest is om naar nieuwe cultures, voor dit klimaat geschikt, uit te zien en steeds een open oog gehad heeft voor de bevordering van de bestaande cultures, ten einde op die wijze of nieuwe bronnen van inkomsten voor de bevolking te scheppen of reeds bestaande te verbeteren, ligt voor de hand en zoolang een groot gedeelte van de bevolking bij gemis aan voldoende nijverheidsondernemingen, die aan alle handen werk zouden kunnen verschaffen, op het landbouwbedrijf en de veeteelt als hoofdmiddel van bestaan, zij het in den regel dan ook een karig bestaan, aangewezen is, kan het Bestuur er niet licht toe overgaan van den weg, die meer dan eens tot een gunstig einde geleid heeft, af te wijken.

In dit verband mag de aloëcultuur als voorbeeld worden aangehaald. Wat Aruba thans zonder deze zijn zou, nu de fosfaatwinning tot het verleden behoort en de goudgraverij voorloopig stop gezet is, valt gemakkelijk in te zien, als men in aanmerking neemt, dat bijv. gedurende het tienjarig tijdvak 1907—1916 voor een waarde van rond f 1 390 000 aan aloë van dat eiland uitgevoerd is. Voor de jaren 1912—1916 bedroeg de jaarlijksche uitvoer gemiddeld ruim f 180000.

Een onderzoek wordt ingesteld naar den toestand van de aloëcultuur op Aruba, waarbij tevens middelen zullen worden aangegeven, die tot bevordering van de cultuur zouden kunnen strekken. De resultaten van dit onderzoek zullen onder meer tot voorstellen leiden om degelijke en uitgebreide proeven te nemen met bemesting en grondbewerking, verder om de mogelijkheid na te gaan van de bereiding van aloïne op Aruba zelf, dan ook om een proef te nemen met het vervangen van de inlandsche aloë door eene andere Afrikaansche soort, waarvan het product algemeen hooger genoteerd staat dan dat van de hier inheemsche soort. Om dit alles — en hier worden nog slechts eenige der voornaamste punten aangeroerd — naar wensch te doen slagen, heeft het Bestuur ongetwijfeld de diensten noodig van een landbouwkundige, terwijl gelden om de proeven te bekostigen ter beschikking moeten staan. De behoefte aan deze en dergelijke onderzoekingen wordt op Aruba sterk gevoeld.

Ook de proeven met vezelagaven op de Benedenwindsche eilanden mogen niet als volledig en beslissend, dus als afgedaan, beschouwd worden, vóórdat de naar het oordeel van den landbouwkundige vermoedelijk meest geschikte soort, de henequen, haar al of niet deugdelijkheid voor de verhoudingen hier bewezen heeft. Kleine vergelijkingsproefvelden van sisal en henequen zouden met weinig kosten zijn aan te leggen en te onderhouden.

Het afvoeren van de met den landbouw in verband staande posten zou mede onmogelijk maken het nemen van proeven met besproeiingsmethoden, waarvan op de Benedenwindsche eilanden veel heil te verwachten is. De watervoorraad in den bodem* is op vele plaatsen op de drie Benedenwindsche eilanden groot genoeg om er oneindig meer voordeel van te trekken dan tot dusver geschiedt.

In het algeloopen jaar heeft de landbouwkundige op kleine schaal een eerste proef genomen met een nieuwe zeer doelmatige wijze van besproeiing, die in de laatste jaren in de Vereenigde Staten van Amerika een ruime verbreiding gekregen heeft, niet alleen in den tuinbouw, maar ook bij den verbouw van veldvruchten, en zelfs in boomgaarden. Allen, die deze besproeiing op Cas Chiquito in werking gezien hebben, erkenden, volgens den landbouwkundige, hare groote voordeelen.

Dat deze methode ook voor de teelt van voedergewassen voor het vee belangrijke diensten bewijzen kan, toont nu ook het veld met gras aan, dat op Cas Chiquito met behulp van een dergelijke besproeiingsinrichting sedert kort onderhouden wordt, zonder dat daarvoor buitengewoon kostbare apparaten vereischt worden. De gemetselde bak, die in andere gevallen voor het verzamelen van het opgepompte water onmisbaar is, wordt vervangen door pijpleiding, zoodat de aanlegkosten vrijwel gelijk zijn. Het groote belang van het invoeren van werkmethoden, die én tijd én personeel sparen, zal ook door den Raad erkend worden. In dat opzicht bezit de bovenvermelde besproeiingswijze onmiskenbare voordeelen.

Ook op andere wijze wordt getracht dit doel na te streven. Zoo is reeds een exemplaar besteld van de nieuwste, door motorkracht bewogen, grondbewerkingsmachine voor kleine tot middelmatig groote terreinen. Het bleek, toen reeds tot de bestelling besloten was, dat de reclame, die de fabrikanten voor dit werktuigje maken, zoowel op Curaçao als op Aruba de aandacht van eenige planters getrokken had, wier wensch om met deze machine kennis te maken aldus vervuld zal kunnen worden.

Deze voorbeelden schijnen voldoende aan te toonen, dat een landbouwkundige dienst op de Benedenwindsche eilanden niet overbodig is.

Ten slotte zij er nog op gewezen, dat, hoewel de in art. 90b. vermelde post en in het bijzonder de maatregelen in het belang van den landbouw daarop voorkomende, geheel ten laste van Curaçao gebracht worden, het van zelf spreekt, dat de uitkomsten van verschillende proefnemingen ook voor de Bovenwindsche eilanden haar nut hebben.

Het vervoer van arbeiders naar het buitenland heeft de volle aandacht van het Bestuur. Reeds onder den afgetreden Gouverneur werd besloten straffer de hand te houden aan de verordening van 17 Juli 1883 (P. B. No. 7), die in den laatsten tijd niet zoo streng werd gehandhaafd, waardoor in betrekkelijk weinige reizen pl. m. 1300 arbeiders naar Cuba konden worden vervoerd. Van de bevoegdheid, in ar-

tikel 3 dier verordening op Curaçao aan den Procureur-generaal en de overige eilanden aan den Gezaghebber gegeven, om bij vervoer van meer dan tien passagiers, het aantal ervan vast te stellen, wordt nu meer nadrukkelijk gebruik gemaakt. Daar het echter wil voorkomen, dat deze verordening herziening vereischt, zal binnenkort een ontwerp-verordening betreffende dit onderwerp aan den Kolonialen Raad worden aangeboden, waarbij als leidraad wordt gevolgd het Koninklijk Besluit van 27 November 1865, Staatsblad No. 130, zooals het sedert is gewijzigd en aangevuld.

Er zal worden nagegaan op welke wijze de vertrekkende arbeiders verplicht kunnen worden voor hun vrouw en kinderen te blijven zorgen. Tegen het doorvoeren van een dergelijken dwang schijnen wel eenige moeilijkheden te bestaan. Immers, het gaat in deze meer om de nakoming van een zedelijke verplichting, dan van de wettelijke (artt. 153, 368g. en h, 372 enz. Burgerlijk Wetboek). waarvan de naleving bij hen, die in het buitenland werk gaan zoeken, zeer moeilijk is af te dwingen. Zoolang zij in het buitenland zijn, ontgaan zij toch elken rechtsdwang daartoe, terwijl, als zij, teruggekomen, aan hun plicht niet wenschen te voldoen, er in den regel weinig verhaal op hen zal zijn.

Er zal tevens worden overwogen of in het ontwerp een voorschrift ter verzekering van de nakoming der verplichting tot vergoeding van de kosten van terugkeer kan worden opgenomen, door van den aanwerver of aannemer het stellen van zekerheid in de kolonie tot richtige naleving van zijn contract te vorderen.

Er zal dan den arbeiders telkens gewezen moeten worden op de bevoegdheid om vrije terugreis te bedingen, anders blijft het voorschrift een doode letter, evenals nu dat van art. 2 van bovengemelde verordening betreffende kostelooze overtocht na afloop hunner verbintenis. In den laatsten tijd toch worden de arbeiders niet meer aangenomen in tegenwoordigheid van den door den Gouverneur aangewezen ambtenaar.

Het was den ondergeteekende niet bekend, dat er werkgevers op Curaçao zijn, die aan hun werkvolk boeten opleggen. Thans verneemt hij, dat één werkgever het boetestelsel toepast.

Er wordt met Zijne Excellentie den Minister van Koloniën van gedachten gewisseld over de wenschelijkheid [illegible] geving van de zoogenaamde sociale wetten, waaronder ook van bepalingen als opgenomen in boek III, titel VII A, van het Nederlandsch Burgerlijk Wetboek betreffende het arbeidscontract: meer in het bijzonder de voorschriften van artt. 1637 *u* en volgende.

De loods-onderhavenmeester vervult geen particuliere bijbetrekkingen. Hij treedt alleen in zijn vrijen tijd als adviseur van de Curaçaosche Petroleum Maatschappij tegen vergoeding op. Daar de dienst er niet onder lijdt, schijnt hiertegen geen bezwaar te zijn.

Inderdaad is bedoelde loods eens naar Gulfport en eens naar Maracaibo geweest voor de Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij, doch niet zonder verlof. Ook in dit geval kon het gebeuren, zonder dat de dienst er door leed, want door den oorlog was het verkeer in de haven niet druk.

De vuilnisponten tegenover de Columbusstraat en bij het erf van de familie Leyba, waarin geen faecaliën worden gestort, doch voornamelijk droog vuil, als papier, strooafval, aarde, steenen, straatveegsel enz. kunnen moeilijk stank verspreiden. De ponten tegenover de Columbusstraat zijn van planken schotten voorzien om ze te kunnen dichtdekken. Een of meer schotten moeten echter meestal worden opengelaten om gelegenheid te geven vuil, dat anders op straat terecht komt, in de pont te storten. Er zal er op worden gelet, dat niet meer schotten openstaan, dan strikt noodzakelijk, tevens zal de andere pont op Scharloo met schotplanken worden belegd. Deze ponten zijn voor het vuiltransport noodzakelijk. Er zal worden nagegaan of de politie er meer toezicht op kan uitoefenen.

(Wordt vervolgd)

DE OVERHEID EN DE KUNST.

Een merkwaardig debat heeft in de Tweede Kamer plaats gevonden over Kunst en met name over Dramatische Kunst. Het ging daarbij om de vraag, hoe de overheid tegenover haar, de kunst, dient te staan, en of en in hoeverre zij daarbij steun heeft te verleenen. De tijd, dat als leuze gold: kunst is geen regeeringszaak, behoort tot het verleden. Niet slechts ter bevordering der wetenschap, maar ook ter bescherming en aanmoediging van kunst zijn door de regeering posten op de begrooting gebracht, en onder die posten behoorde dit jaar voor het eerst een bedrag van f 10.000 als subsidie voor de Nederlandsche Opera. Met een zeer geringe minderheid is deze post ten slotte door aanneming van een amendement Duymaer van Twist van de begrooting afgevoerd, maar voor de toekomst is dit votum niet beslissend, en er bestaat veel grond te veronderstellen, dat een volgende maal de uitslag der stemming eene andere zal zijn. De bezwaren der katholieken waren blijkbaar niet van denzelfden aard, als die der anti-revolutionairen. Ze stemden meer uit opportunistische overwegingen. Ik geloof, dat die zaak nog niet rijp is, om aan een beslissing te worden onderworpen, zeide de heer Van Wijnbergen, zich daarbij beroepen de op een commissie, welke de minister zich voorstelt in het leven te roepen en welke verschillende vragen ook die der financieele gevolgen, zal hebben te overwegen.

Belangrijk intusschen waren de beschouwingen, welke aan de stemming vooraf gingen. Beschouwingen waaruit — niet voor de eerste maal — bleek hoezeer ook op kunstgebied het verschil in beginsel en levensopvatting zich doet gelden, en waarbij de minister gelegenheid vond zijne denkbeelden ten aanzien der dramatische kunst uiteen te zetten.

De Minister Dr. de Visser gaf daarbij blijk van een breed en in zijn algemeenheid o. i. juist standpunt. Hij stelde voorop dat een minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen niet autoritair kan beginnen bij den overheidssteun de dramatische kunst onherroepelijk uit te schakelen. Maar van den anderen kant verklaarde hij te gevoelen, dat er veel voetangels en klemmen liggen op dit terrein. Vandaar zijn stellig voornemen, om die commissie die hij voornemens is te benoemen, „allereerst in overweging te geven de vraag, of, gegeven de moeilijkheden, welke bij praktische uitvoering zullen rijzen, van overheidswege aan de dramatische kunst steun dient te worden verleend en zoo ja op welke wijze dan het best dat doel kan worden bereikt.”

In zijn tweede rede bij de bespreking van het amendement, ging de minister dieper op de zaak in en verklaarde hij deze ook bezien te hebben van uit het standpunt eener christelijke wereldbeschouwing.

„Ik heb — zeide hij — de geschiedenis van de dramatische kunst eens historisch nagegaan en bij vernieu- [illegible] getroffen, dat de dramatische kunst haar ontstaan dankt aan de kerk, en dat niet alleen het geestelijk, maar ook het wereldlijk drama op den bodem van de kerk is gegroeid. Zelfs hadden de zoogenaamde rederijkerskamers aan geestelijke gildengroepen haar ontstaan te danken.”

Dit alles betreft de Katholieken, maar ook het protestantsche bestanddeel van ons volk, stond, meende de minister, niet principieel tegenover de dramatische kunst, en Z.Exc. trok hieruit de conclussie, dat de historie niet tegen de waardeering van die kunst pleit.

„Echter, ging hij voort, een ander en nog hooger motief heeft mij gedreven.

Ik ben er juist als Christen ten diepste van overtuigd, dat het Christendom als ik het zoo met een kort woord mag zeggen, de ontwikkeling en de vorming wil van den completen mensch. Tot dien completen mensch behoort de ontwikkeling van de ethische, aesthetische, religieuse elementen die in hem zijn. Dr. Kuyper sprak herhaaldelijk in denzelfden geest als hij gewaagde van de cosmologische beteekenis van het Christendom. Wij hebben dus ook op de aesthetische ontwikkeling te letten van het individu, als een zaak van overwegend Christelijk volksbelang In dubbele mate hebben wij dit te doen in den tegenwoordigen tijd. Vooreerst als een tegenwicht tegen het eenzijdig materialisme, dat eerst theoretisch in de wetenschap, daarna practisch in den boezem van het volk hoe langer hoe meer ingang vond, en in de tweede plaats als tegenwicht tegen het zoogenaamde eenzijdige intellectualisme, ik zou bijna zeggen het moeë agnosticisme en het dorre scepticisme, dat ontzaggelijk veel kwaad in allerlei geledingen van het maatschappelijk leven heeft gesticht. Tegen die twee nadeelen, welke ons volk in toenemende mate hebben doorkankerd, is alles, wat dienen kan om het ideeële en aesthetische leven te ontwikkelen, noodzakelijk.”

Deze woorden getuigen zeer zeker van een hooge waardeering en niet minder van een hooge opvatting der kunst en de roeping, welke zij in het maatschappelijk leven te vervullen heeft. Velen heeft minister de Visser daarmede uit het hart gesproken. Maar het spreekt ook wel vanzelf, dat, wil de kunst beantwoorden aan de nobele taak, welke een man als dr. de Visser haar toekent, de waarborgen aanwezig moeten zijn om haar daartoe in staat te stellen. De overheid kan daartoe van haren kant medewerken. Zij kan er zelfs zeer veel toe bijdragen door middel van aanmoediging en ondersteuning, dat de kunst, ook die welke in den schouwburg den volke wordt geboden, beantwoordt aan hare roeping en dat zij het volksleven niet slechts veraangenaamt, maar ook voor de massa een bron wordt van hoogere cultuur.

Door het lage te weren, door het goede te steunen en te bevorderen zal zij hier inderdaad, zooals de minister te kennen gaf, een heilzaam tegenwicht bieden tegen eenzijdig materialisme en verdorrend scepticisme.

Nederlandsche Handelsvloot.

In de „Handelskroniek” van het tijdschrift de *Economist* bespreekt de heer A. Voogd de scheepvaart-vooruitzichten en wijst er op, dat volgens de beschikbare gegevens einde dezes jaars de wereldvloot weer op zijn minst even groot zal zijn als vóór den oorlog. Ze zal dan, onder de gegeven omstandigheden weer aan de behoefte kunnen voldoen en dit zal op de vrachtmarkt zoodanigen invloed hebben, dat de Nederlandsche vloot binnenkort weer volledig ter beschikking zal zijn en 200.000 tons in aanbouw is.

„Ook overigens staat de Nederlandsche vloot er, wat de cijfers betreft, niet al te slecht voor. Konden in de vorige oorlogsjaren de verliezen vrijwel worden goedgemaakt, in 1918 is de vermeerdering, die ruim 70.000 tons bedraagt, niet onbelangrijk geweest.

Een andere vraag is evenwel of het gehalte onzer vloot gebleven is in overeenstemming met die cijfers en dat is helaas niet in allen deele het geval. Gaat men zorgvuldig na wat door een of andere oorzaak verloren ging en wat werd bijgebouwd, dan zal men ontwaren, dat het totaal van den inhoud naar verhouding over veel meer eenheden is verdeeld dan vroeger, hetgeen natuurlijk wijst op een daling in de gemiddelde groote. Er zijn, met andere woorden, schepen van veel hooger waarde verloren gegaan, dan waarmede de Nederlandsche vloot is vermeerderd. Hooger waarde niet in financiëelen zin. Immers hetgeen in de laatste jaren werd bijgebouwd, werd betaald met bedragen per ton waarvoor vroeger misschien een pantserschip [illegible] hetgeen vernietigd werd te boek stond tegen hoogst matige cijfers. Maar wel van hooger waarde wat vervoervermogen en wat rentabiliteit betrof. Men mag aannemen dat bij meerdere normalisatie, aan schepen van uiterst klein charter, die gedurende den oorlog met voordeel gebruikt konden worden, geen behoefte meer zal bestaan.

Integendeel, naarmate vraag en aanbod elkander naderen, zal opnieuw het groote schip blijken het meest economische te zijn en dat een algemeen gebruik daarvan verwacht wordt kan het best hieruit blijken, met welk een ijver men allerwegen plannen maakt tot vergrooting en uitdieping van de toegangswegen uit zee. Het zal dan ook onvermijdelijk zijn, dat deze kleine vaartuigen weer verdwijnen om voor betere plaats te maken. Dat dit in de meeste gevallen niet zal kunnen geschieden, zonder dat degenen, die zich met geestdrift in weinig levensvatbaarheid hebbende ondernemingen staken, een niet onbelangrijke aderlating hebben te ondergaan — wijl de tijd ontbroken heeft om het scheepsbezit tot een ietwat normaal cijfer af te schrijven — is te betreuren, doch zal onvermijdelijk blijken en misschien een goede les zijn. Zij kunnen er zich mee troosten, dat ook anderen en grooteren dan zij zich vergist hebben. Immers ook de aanbouw van dusgenaamde standaardschepen in Engeland en Amerika is zulk een failure gebleken, dat geen particulier, die er bulten kan, deze schepen, nu zij aan de markt komen, koopen wil. Maar in dit geval hebben de regeeringen d.w.z. de gemeenschap, voor den strop op te komen, terwijl hier de particuliere beurzen zullen worden verlicht.”

Ingezonden.

Uit de benedendistricten van Curaçao.

't Is begrijpelijk, dat bij uitgang eener school van over de 300 kinderen, nu en dan opstootjes plaats grijpen waarbij iets dient uitgevochten. Dat gebeurt in Holland, op de meest beschaafde plaatsen, en 't getuigt van goede discipline op de school van Barber, dat 't hier zoo zeldzaam gebeurt.

Bij dergelijke vechtpartijtjes heeft dan de pastoor gewoonlijk op te treden als politie-agent, om de eenvoudige reden, dat er nooit een agent in de buurt is; en de menschen er zich liever niet in mengen, uit vrees voor ruzie met ouders der vechtersbazen. Om dezelfde reden zou ondergeteekende er ook liever buiten blijven, maar om ongelukken te voorkomen, moet men wel ingrijpen.

Aangezien we echter een heel corps agenten rijk zijn, zag ik me gaarne ontheven van de betrekking van onbezoldigd veldwachter, alhoewel ik in deze qualiteit al heel wat lauweren heb ingeoogst.

Ik tel hier maar even 3 politie agenten en 2 boschwachters, zoodat mijn aangeboden diensten vrijwel overbodig konden zijn.

Trouwens, ook uit paedagogisch oogpunt acht ik mij niet geroepen om daarbij op te treden, gelijk dat soms zou dienen.

Ieder verstandig mensch zal mij toegeven, dat een straf aan den lijve nu en dan 't eenige geneesmiddel blijkt voor sommige militante figuren. Een verstandig Hollandsch huisvader zou je dankbaar zijn, als je z'n strijdlustig zoontje nu en dan eens een flinke tintelende oorvijg gaaft. Maar doe zoo iets eens hier op Curaçao. Tien tegen een, dat je naam al heel gauw op straat lag door anoniem geschrijf van een of ander karakterloos individu. Dat zou je dank zijn voor een heel verstandig optreden. Thuis komt in den regel van kastijding niets. Integendeel, moeder de vrouw is dikwijls nog zoo dom, om zonder eenig onderzoek, de partij te kiezen van haar zoon, en met den mond te velde te trekken tegen de moeder der tegenpartij.

Nu en dan treedt vader, bij kennisneming ten minste, nog flink op; doch wat nu begonnen, nu zoovele vaders buitenslands zijn, waardoor je totaal van elken steun tot verbetering verstoken blijft. Aanwezigheid en flink optreden van de politie kan hier nuttig werk verrichten.

Jammer vind ik het, dat tegenwoordig alle agenten, en boschwachters van de plaats zelve zijn; die hebben natuurlijk allen hun „compa's”, en daar hebben ze hier eerbied voor en ontzag. — Dit woord is blijkbaar afgeleid van het werkwoord ontzien. —

Ik zou wel eens graag een statistiek willen zien van de jaarlijksche procesverbalen, door deze 3 agenten en 2 boschwachters opgemaakt; 't zou misschien heel leerzaam zijn. Ik hoor zoo zelden van procesverbalen, en toch is alles hier nog verre van volmaakt

L. G. A. van Hegelsom

Barber, 15 April 1919

NOOT VAN DE REDACTIE: wegens plaatsgebrek kon dit stuk de vorige week niet worden opgenomen.

Vredesconferentie.

Gisterenavond zijn de drie Duitsche afgevaardigden von Hansel, von Keller en Ernest Schmitt, die door de Regeering te Berlijn zijn gevolmachtigd om het tractaat van den preliminairenvrede in ontvangst te nemen, met hun gevolg, uit 4 man bestaande, naar Versailles vertrokken. Daar logeeren zij in het hotel Trianon, hetwelk door militairen bewaakt wordt. Vandaag zullen zij bij den „Raad van vier”, Wilson, Lloyd George, Clemenceau en Orlando worden toegelaten om het stuk van wereldhistorische beteekenis te hooren voorlezen. Met deze papieren in den zak trekken zij — of misschien één van hen — naar Berlijn, teneinde den inhoud daar te laten onderzoeken. Ook de Nationale Vergadering te Weimar moet er zijn „placet” of „veto” over uitspreken. Aan Oostenrijk, Turkijë en Bulgarijë zullen afzonderlijke verdragen worden voorgelegd ter onderteekening en nadat op alle stukken het ja-woord is ontvangen, behouden zich de geallieerden nog een drie à vier weken tijds voor om de tractaten te ratifieeren. Gedurende deze periode is er misschien gelegenheid voor de Centralen om nog in discussie te treden over onderdeelen, althans dit pleegt zoo te geschieden. Wanneer twee derden der geallieerden het vredesprogramma heeft geteekend, gaat het over in kracht van gewijsde en wordt de vredespalm uitgereikt.

President Wilson, die de goedkeuring van het Congres noodig heeft, zal ± 20 Mei naar Amerika terugkeeren met de „George Washington”, die al reeds te Brest wachtende ligt Tegen 1 Juni roept de president het Congres bijeen in een speciale zitting om te beraadslagen. Volgens berichten uit Parijs zouden de preliminairen den 25en of den 26en April aan de pers bekend gemaakt worden, terwijl de Amerikaansche bladen den 15en Mei als den datum aangeven, waarop Duitschland zijn toekomstig lot moet bezegelen.

De onderlinge geest, die er te Parijs en speciaal in den boezem van den „Raad van vier” heerscht, is er nog niet een van algemeene verbroedering. De „Pittsburg Post”, 'n Amerikaansch blad, schreef hierover: „Wanneer de Europeesche Bourbons van plan zijn, nog te verwoesten hetgeen er overbleef na vier jaar oorlog, dan zal Wilson wel zoo wijs zijn, zich buiten de partij te houden. Het is duidelijk, dat de oorlog in Europa in plaats van te eindigen, juist nu eerst begint.” En de „New-York Tribune” betreurt het, dat de naties, die den oorlog wonnen, kunstmatig afzonderlijk zitten aan de vredestafel Wat moet 'n Italiaan wel niet denken, wanneer hij ziet, dat Amerika de erkenning elscht der Monroe-leer, doch zich verzet tegen Italië's leer over de Adriatische Zee?”

De quaestie „Fiume en de Adriatische Zee und kein Ende!” Weken, maanden reeds is men er over bezig en nog valt er geen beslissing. Italië houdt er aan vast als aan den hoofdinzet van den oorlog. Het vraagt, elscht, dreigt, weet een geheele perscampagne op touw te zetten, ook in Amerika, wijst Engeland en Frankrijk op hun belofte, in het verdrag van Londen gedaan, stuurt zelfs zijn staatsman, baron Sonnino, een verwoeden annexionist en medeonderteekenaar van het Londensch verdrag naar Parijs ter verdediging, — alles tevergeefs. Onverbiddelijk wijst Wilson op zijn 14 punten, volgens welke de regeling van betwiste landstreken moet worden opgelost. Menschen, die den president kennen, beweren, dat hij Fiume nooit aan Italië zal toestaan, hoezeer Engeland en Frankrijk ook aandringen, dat Wilson (die het verdrag van '15 niet onderteekende) tot eenige schadeloosstelling overga. Twee plannen van verzoening, door kolonel House uitgewerkt, werden door Italië verworpen. Het bericht, als zou dit land toestemmen in de concessie om van Fiume een internationale vrijhaven te maken, wordt door meerdere andere tegengesproken; trouwens, dit willen de Jugo-Slavonen ook niet. Een Italiaansch diplomaat sprak reeds over een verbond met het overblijfsel van...... Oostenrijk (!), wanneer Fiume niet werd afgestaan

Het herzien program van den Volkerenbond met de ingelaschte correctie over de Monroe-leer is de vorige week gepubliceerd. De gelijkheid der rassen, het Japansche voorstel, kon zich niet tot een artikel hierin opwerken. Als strijdig met den Bond verwierp Wilson het aanbod van Frankrijk en Engeland om een verdrag van drieën te sluiten.

De laatste dagen is aan de preliminairen nog een clausule toegevoegd aangaande het Kielerkanaal en Helgoland. De versterkingen aan eerstgenoemd kanaal mogen blijven, doch die van Helgoland moeten worden gesloopt en de kanonnen ontmanteld. Alleen de binnenhaven mag intact blijven om 'n schuilplaats te vormen voor visschersschepen bij stormachtig weer.

Ter Conferentie is nog verschenen Saad Pacha Zaghlouir, delegaat van Egypte, die mededeelde, dat de tegenwoordige beweging in Egypte tot doel had de onafhankelijkheid te verkrijgen. Hij riep de clementie in der Conferenciers. Zie verder hierover onder „Wapenstilstand.”

WAPENSTILSTAND.

Weinig is er nog over gehoord en toch moet het allang gebroeid hebben. Wij bedoelen het oproer in Egypte. Generaal Allenby, de overwinnaar der Turken, is er thans heengezonden om de rust en kalmte te herstellen. Of dit zoo gemakkelijk gaan zal? De toestand is volgens Parijs ernstig en van de nationale beweging, die de onafhankelijkheid van Egypte wil, dreigt gevaar. Cairo, Alexandrië en Port Said zijn reeds in handen der revolutionairen, Britsche ambtenaren worden afgezet en gedwongen het land te verlaten; men wil een groot Muzelmannenrijk met een kalifaat in Cairo.

Ook uit Engelsch-Indië komen berichten van ongeregeldheden, de uitingen van een „passieve weerstand tegen de nieuwe wetgeving”, zooals Londen erbij voegde. Engeland is nog niet klaar met het opknappen dezer zaakjes. De Entente heeft vele kleine volkeren wakker geschud en nu zit de zucht naar onafhankelijkheid overal in de lucht.

Over de theoretische zijde en de twistpunten op de Conferentie hebben wij boven gesproken. De toestand in Italië zelf is er nog niet beter op geworden. De Engelsche socialisten geven grif toe, dat, zoo de Italiaansche gedelegeerden te Parijs wijken voor Wilson en Lloyd George, de conservatieven in hun land van het tooneel verdwijnen, de regeering zal vallen en de socialisten de overhand verkrijgen. De censuur wordt in Italië met den dag strenger en belet het bekend worden van stakingen en haar uit-

gebreidheid. Het leger is door socialistische propaganda aangestoken en kiest bij ernstige verwikkelingen zeker de zijde dezer laatsten. Reeds meer dan een jaar geleden zond Lenin zijn agenten en voor Bolsjewikisme is het land rijp. Maar dan, aldus de Italiaansche pers, zal het ook overslaan naar Frankrijk en Engeland. Deze week vernamen wij, dat in Frankrijk reeds een Bolsjewiki-blad, „Censure" was uitgegeven, doch dat het niet meer mocht verschijnen. Daarmee is echter de geest nog niet uitgeroeid.

Naast klachten uit Italië vangen wij ook jeremiaden op van de Jugo Slavonen, die aan Italië verwijten, de Dalmatische leiders te kerkeren, de bevolking te dwingen stukken te teekenen van trouw en onderwerping. Liever, zeggen zij, gaan de Dalmatiërs en Kroatiërs onder in marte laarschap dan hun land in een Italiaansche provincie te zien omgeschapen.

Uit Frankrijk vernemen wij, dat de generaals Foch, Bliss en Wilson hun plannen gereed hebben voor het geval dat Duitschland weigert de vredespreliminairen te teekenen. Onmiddellijk zullen dan de Duitsche gedelegeerden in een specialen trein naar hun land moeten terugkeeren en worden de krachtigste militaire middelen aangewend te land en ter zee om het tractaat uit te voeren. Geheel Duitschland zal worden bezet, terwijl de Engelsche vloot zich vastzet in de voornaamste Oostzeehavens. De „Vorwärts" waarschuwt dan ook tegen een weigering en somt de treurige gevolgen op. Het blad wijst op de aangerichte schade in Frankrijk, bepleit uit naam der economische noodzakelijkheid groote offers voor de levering van steenkool gedurende eenigen tijd, raadt aan reserves te maken in geval van overgave van het Saargebied, doch merkt op, dat Duitschland het door een botte weigering toch niet kan behouden.

Omtrent dit Saargebied werpen de Duitschers den Franschen enkele klachten voor al. dat vreedzame burgers, die aan hun vaderland gehecht zijn, worden gedeporteerd, dagen lang gevangen worden gehouden en mishandeld. Répresailles voor de Belgische deportaties? Maar dan toch ook tegen de menschelijkheid, dus evenmin geoorloofd.

Nogmaals verzekerde generaal Foch, thans aan een correspondent van „Daily Mail" dat Frankrijk aan den Rijn moet blijven, daar de 70 millioen Duitschers met hun oorlogszuchtig karakter steeds een bedreiging zouden blijven vormen. Een volgende maal, zeide hij, zullen zij zich dadelijk op Noord-Frankrijk werpen om de havens aan het Kanaal te bemachtigen als operatiebasis tegen Engeland. Het zal niet lang duren, ging hij voort, of zij bereiden tot dit doel hun plannen voor.

Berichten uit de Kolonie.

Een Eeuwfeest.

A. s. Dinsdag 29 April viert de Congregatie der Gasthuiszusters van Breda het eerste eeuwfeest van haar bestaan.

Honderd jaren zijn voorbij gegaan, dat het nietige mosterdzaadje aan de aarde werd toevertrouwd, en nu opgewassen is tot een wijdvertakte boom, waar vogelen van allerlei pluimage verkwikking en rust zoeken te midden van den verkoelenden schaduw en lommer van het gebladerte. Onder de meest ongunstige tijdsomstandigheden begonnen, heeft de stichting alle moeielijkheden weten te trotseeren, zich allengs meer en meer uitgebreid, durfde reeds na 35 jaren bestaan zelfs den oceaan over steken om hier op Curaçao een nieuwe stichting te beginnen.

Thans bezit de Congregatie, begonnen onder het Christelijk devies: *Alles voor allen*, een reeks van 15 huizen op verschillende plaatsen in Nederland, en 3 hier in onze kolonie; het „St. Elisabeths-Gasthuis", „Montecristo" en „Zaquito", en bestaat uit ongeveer 450 zusters, levend volgens den regel van den H. Franciscus, en omvat alle werken van barmhartigheid als: het verplegen van zieken, het verzorgen van ouden en gebrekkigen en ongeneeslijken, het opvoeden van weezen, en verwaarloosde kinderen.

Men beoordeelt den boom naar zijn vruchten en zoo ligt het voor de hand, dat wij, de kostelijke vruchten plukkend van ons St Elisabeths-Gasthuis, dien fieren loot geplant 64 jaar geleden op onzen Curaçaoschen bodem, niet anders dan met bewondering en dankbaarheid opzien naar dien eerbiedwaardigen stamboom in Breda, waaraan deze loot ontsprongen is.

Wat al lijden is er verzacht, wat al nood gelenigd, wat al smarten geleden, wat al kruisen en wederwaardigheden gedragen, wat al moed en zelfopoffering betoond, wat al wonderen van heldhaftige naastenliefde gewrocht in dat lange tijdperk van honderd jaren in al die huizen hier en in het moederland door die Gasthuiszusters, die troostende engelen van liefdadigheid!

Het is wel opmerkelijk, dat onze moderne tijd, die zich onder elk opzicht zoo los zoekt te maken van elken godsdienstigen band, toch waar er sprake is van ziekenverpleging, een verpleging in een katholiek hospitaal door religieuzen als het ideaal beschouwt. Zelfs Clemenceau, de tegenwoordige minister-president van Frankrijk, de groote kerkvolger, wilde toen hij zelf eenige jaren geleden een operatie moest ondergaan, slechts in een katholiek hospitaal door religieusen verpleegd worden en dit geschiedde in den zelfden tijd, dat hij had meegewerkt om de religieusen uit Frankrijk te verbannen. Zelfs zulke dankbare herinneringen had hij uit dien tijd bewaard, dat hij telken jare op den verjaardag zijner operatie, de moeder-Overste van dat Hospitaal kwam bezoeken en het vorig jaar op den dag, dat de oorlog ophield, persoonlijk dat heugelijk bericht kwam brengen tegelijk met een bouquet voor de kapel. Zulke gevoelens van erkentelijkheid en bewondering bewaart een ieder, die in een katholiek ziekenhuis smartvolle dagen van lijden heeft doorgebracht, of meer van nabij de werkzaamheid der zusters heeft gadegeslagen Daar is alles rustige bedrijvigheid, daar is alles dienstbaarheid zonder rust voor de lijdende menschheid.

Daarom kan het ondoordachte voorstel van het nieuwe vrouwelijke 2de Kamerlid, de socialiste, mejuffrouw Suse Groeneweg onlangs ingediend, niet anders dan ten hoogste bevreemden. Deze afgevaardigde bepleitte de *achturige werkdag* voor alle arbeidende vrouwen, maar wilde bovendien deze wet speciaal ook op ziekenverpleegsters, niet alleen die in loondienst zijn, maar ook op de verpleegsters uit roeping zien toegepast. De juffrouw beweerde dat deze maatregel aan de zieken ten goede zou komen. Het schijnt wel dat deze spreekster hiermede op een terrein kwam, dat haar blijkbaar geheel en al onbekend is. Hoe weinig begrip heeft zij van de dagtaak en ook van de nachtwaken van een religieuseverpleegster. Wat zou het lot der arme zieken diep te beklagen zijn wanneer deze maatregel werd toegepast. Uit liefde voor de zieken staat de zuster gedurende den dag aan hun lijdenssponde, en schrikt er in het geheel niet voor terug ook haar nachtrust voor hen op te offeren, ook al wordt daarmee een 8 tot 10 en 12 en méér-urigen werkdag overschreden. Daarom juist vertrouwt een zieke zich zoo gaarne aan een religieuse verpleegster toe, omdat deze uit roeping, uit plichtbesef, uit bovenatuurlijke beweegredenen zich zelf vergeet, om *alles voor allen* te zijn.

Deze gedachten komen ons voor den geest op dit eeuwfeest dezer congregatie, die zoo terecht zich dat nobele devies verkoos: *Alles voor allen* te zijn. De zieken in onze kolonie hebben ondervonden, dat zij zich daar wèl bij bevinden.

Onze hulde en bewondering, onze dankbaarheid, onze hartelijke gelukwenschen op dezen dag aan de jubileerende Congregatie.

Prinses Juliana.

A. s. Woensdag 30 April viert Hare Koninklijke Hoogheid Kroonprinses Juliana haar 10de verjaardag.

Stuyvesant.

Er bestaat zeer groote waarschijnlijkheid, dat met de *Stuijvesant* in het begin van Mei weer eenige Paters Fraters en ook Zusters Dominicanessen de reis naar onze kolonie zullen ondernemen, om het groote tekort aan werkkrachten en de open gevallen plaatsen weer aan te vullen.

Onnoodig te zeggen, dat ze allen van harte welkom zijn.

Nieuwe Gouverneur.

Berichten in de Couranten van het Moederland vermelden, dat de nieuwe Gouverneur van Curaçao de Heer O. L. HELFRICH, zich bereid verklaarde om personen die hem over Curaçaosche aangelegenheden wenschten te spreken, aan het Departement van Koloniën in gehoor te ontvangen.

Voorafgaande schriftelijke aanvrage van een onderhoud werd gewenscht. Dag en uur waarop de ontvangst dan later zou plaats vinden, zouden dan zoo spoedig mogelijk worden bericht.

Oorlogsboot.

Telegrafisch bericht door het Bestuur alhier ontvangen, kondigt de a.s. komst aan van Hr. Ms. oorlogsboot *de Zeeland*. Waarschijnlijk zal de boot in Mei of Juni hier aankomen. De mogelijkheid bestaat ook, dat de nieuwe Gouverneur de reis met deze boot meemaakt, zelfs de Bovenwindsche Eilanden kan bezoeken alvorens op Curaçao voet aan wal te zetten.

De overzeesche post.

Vanwege de N. O. T. wordt gemeld, dat de Engelsche regeering de volgende regeling heeft getroffen met betrekking tot het vervoer van post tusschen Nederland en zijn koloniën en Noord- en Zuid-Amerika.

Alle schepen, die brieven of pakketpost van of naar Nederland vervoeren, moeten Farmouth of Kirkwall aanloopen om deze daar te ontschepen ten fine van onderzoek en verdere doorzending met de eerste scheepsgelegenheid. Schepen van de Holland-Amerikalijn en schepen, welke tusschen Nederland en Zuid-Amerika varen, mogen alleen brievenpost medevoeren.

Schepen op stapel.

Er is weer druk werk op de verschillende scheepstimmerwerven alhier. Op *Motet* van de Heeren MADURO & SONS, op de *Isla* van de *Curaçaosche Petroleum-Maatschappij* en op de werf van de *Curaçaosche Handel-Maatschappij* staan een motorboot, een lichter en een driemaster op stapel.

Opgepast.

Onze Curaçaosche varensgezellen zijn in hooge mate onvoorzichtig en bezitten weinig verantwoordelijkheidsgevoel. Het is bekend, dat zij 's nachts in de vaart tusschen de eilanden zelden of nooit een licht aan het dek aansteken.

Nog grooter onverschilligheid legde onlangs een visschersboot aan den dag, toen hij zelfs bij het binnenvaren der haven het de moeite niet waard rekende een lantaarn aan te steken. Doch op hetzelfde oogenblik kwam ook de loodsmotorboot binnen stoomen, die juist dien avond de Engelsche stoomboot *Antilian* naar buiten had gebracht. Toen de uitkijk de visschersboot vlak voor zich uit bemerkte en waarschuwde, was het reeds te laat en had de aanvaring plaats. De visschersboot ging terstond naar de diepte. Gelukkig werd de bemanning gered, en kon een paar dagen later door den duiker in dienst van Openbare Werken ook de gezonken boot weer worden opgevischt.

Bestaan er geen gestrenge strafbepalingen op varen zonder licht? Het is zaak dat er tegen zulke waaghalzen streng worde opgetreden. Daar staan menschenlevens op het spel.

Officiëele berichten.

Aan den roeier van de loodsboot A, Ravenstein is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan de hoofdvlechtster aan de vlechtschool op Otrabanda, Johanna de Jong, is om gewichtige redenen een maand verlof verleend.

De onderwijzer 2de klasse C. M. L. Maduro is eervol ontheven van zijn werkzaamstelling bij het openbaar onderwijs op Bonaire en werkzaam gesteld op de Emmaschool alhier; de onderwijzer 3de klasse, N. H. Henriquez, tijd. hoofd der openbare school te Kralendijk, is belast met het geven van herhalingsonderwijs op Bonaire; en de onderwijzer 1ste klasse, L. W. van Eps, is overgeplaatst van de Emma- naar de Hendrikschool.

Aan den kommies 1ste klasse alhier, E. de Windt, is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend.

De tijd. opzichter bij het Departement van Openbare Werken alhier, W van Aken, is met ingang van 1 Juni 1919 eervol ontheven uit die betrekking.

Aan den onderwijzer 1ste klasse aan de Hendrikschool alhier, L. W. van Eps, is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend.

De tijd. agent van politie tweede klasse, H. H. Kroesen, is wegens wangedrag ontheven van zijn werkzaamstelling bij de politie.

Aan den agent van politie tweede klasse op St. Eustatius G. E. H. Heyliger is om gewichtige redenen twee maanden verlof verleend.

Aan den opzichter van het leprozengesticht op St. Eustatius J. G. Lispier is tot herstel van gezondheid zes maanden verlof verleend, met vergunning dit verlof in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika door te brengen.

Mej. Ann Cath. Lispier is tijdelijk belast met de betrekking van Opzichter van voornoemd gesticht.

De tijdelijk agent van politie tweede klasse M. V. Susana is op zijn verzoek eervol ontheven van zijn werkzaamstelling bij de politie en de fuselier C. H. Cannister is tijdelijk bij de politie werkzaam gesteld als agent tweede klasse.

O. E. Booi is benoemd tot tijdelijk agent van politie tweede klasse.

De waarn. Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana op Woensdag, den 30sten dezer, bij zonsopgang de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en op de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen, en met zonsondergang zullen worden nedergehaald.

Examen.

Vorige week is de Heer NETTI VAN DER VEEN ZEPPENFELDT aan de Universiteit te Amsterdam geslaagd voor het Doctoraal examen van Arts. Aan de geachte familie onze hartelijke gelukwenschen.

Hollandia.

Een telegrafisch bericht ontvangen bij de *Curaçaosche Handelmaatschappij* meldt dat de Curaçaosche driemaster *Hollandia* den 5 April weer uit Havre de reis naar onze kolonie aanvaard heeft.

Muziekuitvoering.

PROGRAMMA.

Zondagavond om 7, 30 Overzijde.

1	The Dazzler	Marsch	J Heed
2	Stradella	Ouverture	F Flotow
3	Herbstweisen	Walzer	E Waldteufel
4	Fantaisie sur Gioconda		Ponchielli
5	The Trailing Arbutus (1e uitv.)		L Friedman
6	Potpourri sur Tango Prinzessin		J Gilbert
7	Blanco y Royo	Danza	Pasarell
8	Anona	Intermezzo	V Grey

Regen.

Na bijna de geheele week smoorheete dagen te hebben doorgemaakt, werden we gisteren avond op het onverwachts verkwikt door een heerlijken weldadigen, kalmen regen, die ongeveer ten 8 uur begon en nu en dan met weerlicht en eenige donderslagen afgewisseld onverpoosd heeft voortgeduurd tot na middernacht.

De temperatuur is heel wat opgefrischt.

HAVEN-NIEUWS

VAN 17 APRIL — 29 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Vulcanus	Breman	17 Apr.	Paramaribo	18 Apr.	Haiti
Juno	Draayer	19	New York	19	Carupano
Merida	A Johanson	19	Maracaibo	22	La Guayra
Maracaibo	Johnson	20	La Guayra	20	Maracaibo
Philadelphia	Goodman	22	Pto Cabello	22	New York
Vesla	Apold	21	NewYork	22	La Guayra
Maracaibo	A Johanson	25	Maracaibo	25	New York
Vesla	Apold	28	Pto Cabello	29	Maracaibo
Merida	Johanson	24	La Guayra	25	La Guayra
Britischgeneral	Calvin	28	New Casle	24	Colon
Lagaspi		28	Pto Colombia	28	Pto Cabello

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Lelia	17 April	Aruba	*Clara Carmen*	17 April	Maracaibo
Venctia	17	Pto Cabell	*Liela*	17	Bonaire
Abeona	17	Fuikbaai	*Abeona*	17	Pto Colombia
Frieda	19	Maracaibo	*MariaLeoncita*	17	Aruba
Julia Ramona	19	Guardeloup	*Rufina*	17	Aruba
Meteor	20	Maracaibo	*Hirondelle*	18	Martinique
Brandhoi	21	Bonaire	*Maracaibo*	20	Maracaibo
Lelia	21	Cuba	*Venecia*	20	Maracaibo
Louisiana	22	Maracaibo	*Carlota*	22	Maracaibo
La Provideneia	22	Vela deCoro	*Julia Ramona*	22	Vela de Coro
Maria Leoncita	28	Aruba	*Virginia*	22	Vela de Coro
Clara	28	Maracaibo	*Maria Leoncita*	28	Aruba
Lady	28	Rio Hacha	*Serena*	28	Maracaibo
Marta	24	Bonaire	*Meda*	24	Bonaire
Percy C	24	Aruba	*Louisiana*	24	Mayaguez
M M Mosher	25	P Colombia	*La Provideneia*	24	Vela de Coro
Virginia	25	VeladeCoro	*Gasela*	25	Maracaibo
			Minnie Mosher	25	Saba
			Lelia	25	Bonaire
			Meteor	26	Maracaibo

De „MERIDA" gaat van La Guaira naar Pto Cabello om te dokken.

Onze Begrooting in de Tweede Kamer.

Memorie van Toelichting van den Minister.

VERVOLG.

§ 2. *Toelichting van de afzonderlijke posten.*

A. Uitgaven.

Art. 11. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar Nederland, kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen afkomstig van Curaçao, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. van die personen zoolang zij op een gelegenheid tot terug keer naar Curaçao wachten. Het is meermalen voorgekomen, dat in de kolonie tehuis behoorende, zonder middel van bestaan hier te lande of in den vreemde aangetroffen personen op kosten der kolonie daarheen werden terug gezonden. Ook komt het voor, dat in gelijken toestand verkeerende in de kolonie aangetroffen vreemdelingen naar elders, mede op kosten der kolonie, worden overgebracht. Daar er bijna elk jaar uitgaven van dien aard, het zij hier te lande, hetzij in de kolonie worden gedaan, is voor dit doel een post van f 150 uitgetrokken.

Art. 13. Kosten in verband met de aanschaffing van een schoener ter verbetering van de gemeenschap tusschen de eilanden der kolonie. De Gouverneur had ook bij deze begrooting een (memorie-) post uitgetrokken voor de aanschaffing van een stoom- of motorschip voor het onderhouden van de gemeenschap tusschen de eilanden der kolonie onderling of voor verzekering van die gemeenschap op andere wijze. De Koloniale Raad heeft echter, evenals ten vorigen jare, den post verworpen.

In afwijking van de toen te dien aanzien gevolgde gedragslijn heeft de ondergeteekende den post niet hersteld, in de eerste plaats omdat, — zooals reeds in de memorie van toelichting bij de loopende begrooting ad art. 11bis is gezegd, — het vooruitzicht bestaat, dat de Koninklijke West-Indische Maildienst eene verbinding tusschen de twee eilandengroepen tot stand zal brengen en verder omdat, met het oog op de zeer hooge bouwkosten en koopprijzen van stoomschepen, in de naaste toekomst toch niet aan de aanschaffing van een stoomer zal kunnen gedacht worden. Door den post niet weder op te nemen heeft de ondergeteekende dus geenszins te kennen willen geven, dat hij van de totstandbrenging van een stoomvaartdienst afziet.

In afwachting, dat deze verbinding tot stand komt, wordt de gemeenschap tusschen de beide eilandengroepen en tusschen de eilanden onderling als van ouds weder door zeil schepen onderhouden. Naar de ondergeteekende meent zal ook na de instelling van een stoomvaartdienst de beschikking over twee dergelijke schepen voor het behoud van een geregelde verbinding tusschen de deelen vanelke eilandengroep niet kunnen worden ontbeerd. Eén stoomschip, dat in hoofdzaak bestemd is voor de gemeenschap tusschen de groepen der eilanden zal niet tevens een behoorlijke verbinding kunnen onderhouden tusschen de verschillende eilanden binnen elke groep; daar zulk een verbinding, vooral voor het vervoer van passagiers zeer gewenscht is, zal daarnaast een schoenerdienst moeten worden onderhouden.

De tegenwoordige schoenerdienst kost, tengevolge van de toegenomen eischen van scheepseigenaar, f 39.000 's jaars, n.l. f 25.000 voor huur van den schoener, die tusschen de Boven- en Benedenwindsche eilanden vaart, f 12.000 voor een in den loop van dit jaar gehuurden schoener voor den dienst tusschen de Benedenwindsche eilanden, en f 3000 voor huur van het vaartuig dat de verbinding van de eilanden der Bovenwindsche groep onderling zoowel als met het naburige eiland St. Kitts onderhoudt.

Hoewel de kosten van aanschaffing, door bouw of aankoop, hoog zijn en in de toekomst wellicht hoog zullen blijven, is de ondergeteekende van oordeel, dat, zelfs wanneer thans tot de aanschaffing wordt overgegaan en het bestuur het drietaldiensten met eigen schepen geheel in handen neemt, de uitgaven, na aftrek van de baten, niet onaanzienlijk lager zullen zijn dan hetgeen nu daaraan ten koste wordt gelegd.

In die overtuiging heeft hij gemeend te mogen medewerken tot den aankoop voor den prijs van f 50 000 van den eerstbedoelden schoener, bestemd voor den dienst tusschen de Boven- en Benedenwindsche eilanden, die na het aanbrengen van enkele weinig kostbare verbeteringen geheel aan de eischen van den dienst zal beantwoorden.

Voor de aanschaffing van den tweeden schoener, waarvan de bouw op eene uitgave van f 75,000 wordt geschat, wordt bij dezen post een krediet tot dat bedrag aangevraagd.

Het in de derde plaats bedoelde vaartuig zal na de instelling van den stoomvaartdienst kunnen worden gemist.

De bedrijfskosten der schoeners zullen uit art. 12 der onderhavige begrooting kunnen worden voldaan. Hoeveel zij zullen bedragen kan nog niet nauwkeurig worden bepaald; de evengenoemde post is daarom ongewijzigd gelaten. — Onder de raming der middelen wordt een post opgenomen ter zake van de opbrengst van den dienst, die echter niet met juistheid kan worden geraamd en daarom pro memorie is uitgetrokken.

Art. 18. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, kantoorbehoeften en bruggeld van den voorzitter, de leden, den procureur-generaal, den advocaat-generaal, den griffier en de verdere ambtenaren en beambten, en

Art. 21. Verdere kosten van de hervorming van de rechtspraak in de kolonie. Bij het Koninklijk besluit van 6 Juli 1918 no. 72, dat binnenkort in het *Publicatieblad* wordt opgenomen, is de wijziging van de rechterlijke macht en van de rechtspleging in burgerlijke en in strafzaken, waarvan sprake was bij de memorie van toelichting (ad. art. 19) betreffende de loopende begrooting (Gedrukte Stukken 1917—1918—3 N°. 3), tot stand gekomen.

De wijziging omvat in hoofdzaak: de opdracht van de uitoefening der rechtsmacht in eersten aanleg in burgerlijke en straf-zaken aan kantoorgerechten en in hooger beroep aan het hof van justitie (uitschakeling van de raden van justitie op St. Martin en St. Eustatius), de instelling van twee kantongerechten, één voor de Benedenwindsche en één voor de Bovenwindsche eilanden van de kolonie;

de bepaling, dat in elk der twee kantoorgerechten de betrekking van rechter door een lid van het hof van justitie zal worden vervuld;

de afschaffing van den verplichten rechtsbijstand en, in verband hiermede, de opheffing van de lijdelijkheid van den rechter.

In verband met deze hervorming, welke eerlang in werking zal treden zal het hof van justitie met twee leden moeten worden uitgebreid, (één lid, zooals op de voorloopige vastgestelde begrooting uitgetrokken, zal niet voldoende zijn). Bij art. 18 is met deze nadere voorziening, welke ook eene standplaatstoelage ten behoeve van den betrokken rechter omvat, zoolang deze buiten Willemstad gevestigd is, rekening gehouden, terwijl bij artikel 22 kredieten zijn aangewezen ter zake van reis-, teer- en verhuiskosten van de leden van het hof, die als kantonrechter de rechtsmacht op de eilanden zullen uitoefenen, en van den griffier bij dat gerecht.

Aangezien er, in verband met de hervorming, wellicht nog andere, thans niet in bijzonderheden te omschrijven uitgaven te doen zijn, is bij art. 21 een krediet van f 1000 voor zoodanige uitgaven uitgetrokken.

Art. 33. Kosten van de voogdijraden. Als gevolg van de bij voormeld Koninklijk besluit tot stand gekomen wijziging van de rechtspleging, waardoor o.a. aan den verplichten rechtsbijstand in burgerlijke zaken en in verband hiermede aan de lijdelijkheid van den rechter in burgerlijke gedingen een einde is gemaakt, zal het niet meer noodig zijn om voor rechtskundigen bijstand van de voogdijraden in de kolonie bijzondere voorzieningen te treffen. Te dezer zake werd tot dusver bij de begrooting onder de kosten van de voogdijraden op een bedrag van f 150 gerekend, als vergoeding voor diensten van den rechtsgeleerden raadsman van die raden.

Het artikel der voorloopige begrooting is in het wetsontwerp met het bedoeld bedrag verminderd.

Art. 34. Uitgaven ten behoeve van verwaarloosde kinderen. Op verzoek van den voogdijraad op Curaçao wordt deze post uitgetrokken voor de verzorging van minderjarigen, die aan de ouderlijke macht of aan de voogdij worden onttrokken.

Art. 36. Kosten van onderzoek naar de bekwaamheid voor bestuurder van motorrijtuigen. Dit artikel bevatte aanvankelijk ook een krediet ter bestrijding van vergoedingen aan praktizijns voor het verleenen van rechtskundigen bijstand aan onvermogenden.

Aangezien ambtelijke toevoeging van rechtsbijstand in strafzaken bij art. 33 van het voormeld Koninklijk besluit niet voorgeschreven is, behoefde deze post welke voor het eerst op de voorloopige begrooting is gebracht, daarop niet te worden gehandhaafd.

Art. 45. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen. (Lr. c. „Huur van kantoren en opslagplaatsen" van den uitgewerkten en toelichtenden staat.)

Aangezien de kolonie het gebouw, waarin thans het kantoor van den toldienst te Willemstad gehuisvest is, in eigendom heeft verkregen, behoeft op de begrooting niet meer gerekend te worden op de huursom voor bedoeld gebouw; het op de voorloopige begrooting uitgetrokken bedrag is daardoor met f 1.800 verminderd.

Art. 50. Bezoldiging of verlof bezoldigingen, toelage en bruggegeld van het personeel van de draadlooze telegrafie. Bij dezen post en bij de artikelen 51, 53 en 54 is rekening gehouden met de hoogere uitgaven in verband met de inrichting van een ontvangpost voor draadlooze telegrafie, berekend voor het opvangen van de telegrammen uit Europa en Noord-Amerika. Die post is opgericht op de plantage Daniel op Curaçao en is sedert October 1917 met gunstig gevolg in werking.

Art. 52. Kosten van inrichting van een post voor draadlooze telegrafie op een der Bovenwindsche eilanden en daarmede verbandhoudende uitgaven. Op dezen post zullen in 1919 wellicht nog de kosten van vervoer en van opstellen te verantwoorden zijn. Naar schatting zal voor een en ander met eene uitgaaf van f 7500 kunnen worden volstaan, op welk bedrag de raming van dezen, op de voorloopige begrooting pro memorie uitgetrokken post is gesteld.

Art. 65. Rente wegens uit 's Rijks schatkist ontvangen voorschotten. De raming der voorloopige begrooting is, in overeenstemming met de vermoedelijke uitgaaf voor 1918, met f 2000 verhoogd.

Art. 80. Voorloopige begrooting. Uitgaven in verband met de bevordering van het schoolbezoek. In artikel 128 van het ontwerp voor eene nieuwe onderwijsverordening voor de kolonie, dat 10 November 1917 aan den Kolonialen Raad werd ingediend, maar, zoover den ondergeteekende bekend is, nog niet door den Raad is goedgekeurd, wordt de bepaling gevonden, dat jaarlijks aan de commissiën van onderwijs voor de verschillende eilanden der kolonie *bepaalde* bedragen zullen worden ter beschikking gesteld om, ter bevordering van schoolbezoek, voeding en kleeding aan schoolgaande kinderen te verstrekken, volgens regelen, bij besluit van den gouverneur vast te stellen.

De Gouverneur bracht te dien einde een *memoriepost* op de voorloopige begrooting en teekende daarbij aan, dat het bedrag van deze uitgaven voor 1919 nog niet kan worden vastgesteld, terwijl in het voorloopig verslag van den Kolonialen Raad over het begrootings-ontwerp werd te kennen gegeven dat, in afwachting van de behandeling van de nieuwe onderwijsregeling, „aan het passeeren van den post geen consequentie moet worden gehecht."

De ondergeteekende heeft den even bedoelden memoriepost niet in het wetsontwerp overgenomen. Vóór eene beslissing te nemen of, en zoo ja, in welke mate, voor het beoogde doel fondsen zullen dienen te worden aangevraagd, meent hij de afdoening van het onderwijs-ontwerp door den Raad te moeten afwachten, alsook het antwoord van den Gouverneur op de hem dezerzijds gedane vraag om mede te deelen, binnen welke grenzen ongeveer zich de voorbedoelde uitgaven zullen bewegen, zoowel in het jaar 1919 als in de volgende dienstjaren, aannemende dat de nieuwe regeling ongewijzigd tot stand komt.

Wordt vervolgd.

Buitenland.

De voedselnood.

De *Manchester Guardian* van 6 Februari schrijft:

In de *New Republic* wijst de heer Walter Weyl er op, dat de wereld „bedreigd" wordt door een geweldige hoeveelheid tarwe, wat veel goedkooper brood beteekent dan wij gedurende den oorlog hebben gehad. De Amerikaansche tarweoogst van 1918 was op een na de grootste in de geschiedenis der Vereenigde Staten, namelijk 917,000,000 bushels. Dit gaf den Vereenigde Staten een uitvoersurplus van 300 millioen bushel, voldoende om 60 millioen menschen te voeden. Van dit surplus waren op 4 Januari 260,000,000 bushel nog niet verkocht. Maar het surplus van 1919 zal waarschijnlijk nog grooter zijn. De met wintertarwe bebouwde oppervlakte was 16.5 pCt. grooter, dan in 1918 en de met voorjaarstarwe bebouwde oppervlakte zal zelfs nóg grooter zijn, omdat alleen voor tarwe een vasten prijs was gewaarborgd. Bovendien heeft het groeizame weder zeer gunstig gewerkt. Men verwacht, dat de tarweoogst van 1919 1,100,000,000 bushel zal opbrengen, waarvan 500,000,000 bushel geexploiteerd zouden kunnen worden. Nu voerde Europa voor den oorlog jaarlijks uit alle graanlanden slechts 467,000,000 bushel in, waarvan niet meer dan 63,000,000 bushel uit de Ver. Staten kwamen. Maar dat is niet alles. Australië heeft 200,000,000 bushels onbedorven tarwe gereed liggen om uit te voeren, Argentinië nog 60,000,000 bushel en de Europeesche landen hebben den tarwebouw bevorderd.

Het is duidelijk, dat er een enorme hoeveelheid tarwe zal komen en dat de prijs moet dalen. Hij begint reeds te verminderen. Goed nieuws voor de armen! Maar in de Ver. St. kan men dit immense surplus niet opslaan. Zal het verbrand moeten worden? vragen de experts. Een belangwekkende quaestie, nu Rusland en midden Europa van honger sterven!"

De groote moeilijkheid voor Europa is niet zoozeer het gebrek aan graan als wel het gebrek aan transportschepen om het graan enz. aan te voeren.

Zoo waren b. v. einde Februari in Holland alle beschikbare schepen gebruikt om steenkolen uit Amerika en Engeland aan te voeren, zoodat ook daar weer een tekort aan voedsel bestond.

Een nieuw middel tegen griep.

In de Parijsche Academie der Wetenschappen heeft prof. Armand Gautier een nieuw serum tegen de Griep besproken, dat hoofdzakelijk bestaat uit een physiologische oplossing van keukenzout (50 gram), 40 centigram kininesulfaat en 5 centigram adrenal. In een kinderziekenhuis heeft men met het nieuwe middel veel succes gehad.

Glasexport.

De Belgische glasfabrieken, die vóór den oorlog een groot deel der wereld voorzagen, hebben *weinig of niets* geleden en zullen spoedig den export kunnen hervatten. Zij produceeren 25 maal zooveel als België noodig heeft in normale tijden.

De achteruitgang van het bevolkingscijfer in Frankrijk.

In het October-nummer van het *Athenaeum* wordt betoogd, dat de achteruitgang van het geboortecijfer volgens de staathuishoudkundigen een straf der beschaving is. Alle Europeesche volken moeten hiervoor betalen, maar geen enkel land meer dan Frankrijk, waar niet alleen een achteruitgang of een stilstand in den groei der bevolking valt waar te nemen, maar op bepaalde tijden een feitelijke ontvolking. Van 1890 tot 1911 was het sterftecijfer herhaaldelijk hooger dan het cijfer der geboorten. In 1911 bedroeg dit 35,000. Het jaarlijksche geboortecijfer is van 937,000 in het jaar 1881 gedaald tot 745,000 in 1913. In 1917 bedroeg het jaarlijksche geboortecijfer 20 op elke 1000 inwoners, tegen 33,9 in Oostenrijk, 33,3 in Rusland, 32 2 in Duitschland, 31,1 in Italië en 26 in Engeland. De toestand is dus zeer ernstig. En dit probleem overheerscht en beïnvloedt alle andere. Wij mogen zeggen dat Frankrijk niet meer voor zijn staathuishouding benoodigde minimum aan menschen bezit.

Groote teen in plaats van duim.

Dr. Oeblecker heeft voor de Hamburgsche artsenvereeniging een man gedemonstreerd, bij wien hij den geamputeerden duim door den grooten teen vervangen had. Deze plastische operatie (volgens Nicoladoni) gelukte uitstekend door een duimstomp gedurende 24 uur aan de, in verband met den voet gebleven, groote teen vast te naaien en daarna deze te amputeeren.

Een lichte infectie daargelaten, genas de wond prachtig en werd het aangegroeide lid volkomen beweeglijk en bruikbaar.

ALGEMEEN NEDERL. VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.

Algemeene vergadering voor de leden ter verkiezing van een nieuw bestuur op Dinsdag den 29en April 1919 des n.m. om 8 uur in de raadzaal van den Kolonialen Raad.

In de apotheek van den Heer Chumaceiro in de Heerenstraat zal dagelijks van en met den 16en April tot en met den 29en April a.s. tusschen 8 uur v.m. en 2 uur n.m. een gesloten bus geplaatst worden, waarin de leden hun stembriefjes kunnen doen. Tevens kunnen tusschen die datums de stembriefjes in gesloten enveloppe den secretaris worden toegezonden.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat stembriefjes, die na 2 uur n.m. op de 29en April 1919 worden ingediend, niet meer geldig zijn.

Leden die hun stembriefjes niet hebben ontvangen, kunnen zich tot ondergeteekende wenden.

De Secretaris,
H. L. Bierman.

3—3

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank van den 1sten September 1917 t|m den 28sten Februari 1918, onder No. **3491 T** t|m No. **3184 U**, zal plaats hebben op Donderdag 1 Mei a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 27 April 1919.

De Voorzitter,
7 C. S. GORSIRA.